

»Vsi kristjani smo poklicani, da bi bili misijonarji evangelija!«
papež Frančišek

MISIJONSKA NEDELJA

91. svetovni dan misijonov

22. oktober 2017

»Misijon v osrčju krščanske vere.«
Gradivo za bogoslužje in pastoralo

Dragi prijatelji misijonov!

Papež Frančišek nas v letošnji misijonski poslanici z naslovom »**Misijon v osrčju krščanske vere**« spominja, da misijonska dejavnost ni zgolj ena izmed številnih dejavnosti Cerkve, kajti Cerkev je »**misijonska po naravi**«. Spominja nas, da ne moremo biti kristjani, ne da bi okoli sebe širili veselega oznanila Jezusovega evangelija. Ta ima »**spreminjajočo moč**«, saj je »**dobra novica, ki prinaša nalezljivo veselje**«, je »**izvir novega življenja, prostega vladavine greha ...**«, ki »**zdravi krvaveče rane človeštva**«. Vse to je razlog, zakaj današnji svet tako potrebuje usmiljene misijonarje evangelija. Toda zdi se, kot da imajo s tem mnogi katoličani težave. Kaj nas pri tem najbolj ovira? Papež je v letošnjem pogovoru (26. maja) jasno odgovoril: »**Lagodnost, lenoba in posvetni duh**«. In kako te ovire premagati? Sveti oče v poslanici vabi, »**da zapustimo svojo udobnost in pogumno dosežemo vsa obrobja, ki potrebujejo luč evangelija**«. Pri tem stavi tudi na mlade, njihov pogum in njihove navdihe srca.

Ravno zato imamo vsako leto Misijonsko nedeljo, da nas v tem prizadevanju okrepi z molitvijo in konkretno nabirko, ki jo ima Katoliška Cerkev ta dan po vsem svetu. S temi sredstvi podpiramo te srčne može in žene, misijonarje »na terenu«, ki so na misijonsko poklicanost pogumno odgovorili, premagali »**lagodnost, lenobo in posvetnega duha**«, pred katerimi svari papež, »**zapustili svojo udobnost**« in šli gradit mlado Cerkev na obrobja sveta. Ker »besede mičejo in zgledi vlečejo«, smo v letošnjo brošuro in molitveni dodatek vključili enega izmed naših misijonarjev, ki ga obdaja sluh svetosti, Andreja Majcna.

Vabim vas, da vsi skupaj, po svojih močeh, uresničujemo papeževo misijonsko vabilo in se pri tem zatekamo k priprošnji »**Matere evangelizacije**«, sv. Terezije Deteta Jezusa in sv. Matere Terezije, zavetnic misijonov ter k priprošnji našega svetniškega misijonarja Andreja Majcna.

Matjaž Križnar,
ravnatelj Misijonskega središča Slovenije

POSLANICA PAPEŽA FRANČIŠKA ZA MISIJONSKO NEDELJO 2017

»Misijon v osrčju krščanske vere«

»Dragi bratje in sestre, tudi letos nas svetovni misijonski dan združuje ob osebi Jezusa Kristusa, »prvega in največjega evangelizatorja« (Pavel VI., Apostolska spodbuda *Evangelii nuntiandi*, 7), ki nas neprestano vabi, da oznanjamo evangelij ljubezni Boga Očeta v moči Svetega Duha. Ta dan nas vabi k ponovnemu premišljevanju o poslanstvu v osrčju krščanske vere. Cerkev je namreč misijonska po naravi; če to ne bi bila, ne bi bila več Kristusova Cerkev, ampak eno izmed združenj, ki bi kaj kmalu iztrošilo svoj smisel in izginilo. V svetu, zmedenem zaradi mnogih utvar, velikega nezadovoljstva, in raztrganem zaradi bratomornih vojn, ki po krivičnem prizadenejo najbolj nedolžne, smo poklicani, da si zastavimo nekaj vprašanj, ki se dotikajo naše krščanske istovetnosti in odgovornosti, ki jo imamo kot verniki. Kaj je temelj misijona? Kaj je srce misijona? Katere življenjske drže so za misijon nujno potrebne?

Misijon in preobrazbena moč Kristusovega evangelija, je Pot, Resnica in Življenje

1. Poslanstvo Cerkve, namenjeno vsem ljudem dobre volje, je utemeljeno na preobrazbeni moči evangelija. Evangelij kot dobra novica, ki s seboj prinaša nalezljivo veselje, vsebuje in ponuja novo življenje: vstalega Jezusa, ki s posredovanjem svojega oživljajočega Duha postane za nas Pot, Resnica in Življenje (prim. Jn 14,6). Je Pot, ki nas vabi, da ji sledimo z zaupanjem in pogumom. S tem ko sledimo Jezusu kot svoji Poti, izkušamo Resničnost in dobimo njegovo Življenje, ki je polnost občestva z Bogom Očetom v moči Svetega Duha. To nas osvobaja vsake oblike egoizma in je izvir ustvarjalnosti v ljubezni.

2. Tako preobrazbo želi Bog Oče od svojih sinov in hčera. Ta preobrazba se izraža tako, da ga častijo v duhu in resnici (prim. Jn

4,23–24) v življenju, ki ga navdihuje Sveti Duh, v hoji za Jezusom Kristusom in v slavo Boga Očeta. »Božja slava je živi človek« (sv. Irenej, *Adversus haereses IV*, 20, 7). Na ta način je oznanjevanje evangelija živa in učinkovita beseda, ki postaja to, kar oznanja (prim. Iz 55,10–11) – Jezus Kristus, ki neprenehoma postaja meso v vsaki človeški okoliščini (prim. Jn 1,14).

Misijon in Kristusov *kairos*

3. Poslanstvo Cerkve torej ni širjenje niti verske ideologije niti vzvišene etike. Mnoga svetovna gibanja prinašajo visoke ideale in izražajo spoštovanja vredne etične drže. Po cerkvenih misijonih Jezus Kristus nadaljuje evangelizacijo in svoje delovanje, zato predstavljajo *kairos*, ugoden čas odrešenja v zgodovini. Z oznanjevanjem evangelija Jezus postaja vedno znova naš sodobnik, da bi vsak, ki ga sprejme z vero in ljubeznijo, izkusil moč preobrazbe Duha Vstalega, ki oplaja človeštvo in stvarstvo in kot dež namaka zemljo. »Njegovo vstajenje ni stvar preteklosti. Vsebuje življenjsko moč, ki je prepojila svet. Kjer se vse zdi mrtvo, spet povsod poženejo znamenja vstajenja. Je moč brez primerjave« (Apostolska spodbuda *Evangelii gaudium*, 276).

4. Ne pozabimo, da »na začetku kristjanovega bitja ni neka etična odločitev ali velika ideja, ampak srečanje s konkretnim dogodkom, s konkretno osebo, ki daje njegovemu življenju novo obzorje in s tem njegovo odločilno usmeritev« (Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 1). Evangelij je Oseba, ki se nam neprenehoma podarja in nas neprestano vabi, naj jo sprejmemo s ponižno in dejavno vero, da tako delimo svoje življenje z dejavno soudeležbo pri velikonočni skrivnosti smrti in vstajenja. Evangelij po krstu postane izvir novega življenja, osvobodeno vladavine greha ter razsvetljeno in prerajeno s Svetim Duhom. Po birmi postane okrepčujoče maziljenje, ki z istim Duhom kaže nove poti in načine pričevanja ter bližine. Po evharistiji postane hrana novemu človeku in »zdravilo nesmrtnosti« (Ignacij Antijohijski, *Epistula ad Ephesios*, 20, 2).

5. Svet najbolj potrebuje evangelij Jezusa Kristusa. Po Cerkvi nadaljuje svoje poslanstvo usmiljenega Samarijana in zdravi krvaveče rane človeštva; nadaljuje poslanstvo Dobrega Pastirja in neprestano išče izgubljene na krivih in brezcilnih poteh. Hvala

Bogu, ne manjka pomenljivih izkušenj, ki pričujejo o moči preobrazbe evangelija. V mislih imam študenta Dinka, ki za ceno lastnega življenja reši pred gotovo smrtjo študenta iz plemena Nuer. V mislih imam bogoslužje na severu Ugande, v Kitgumu, kjer so divjali krvavi spopadi upornikov, ko je misijonar skupaj z verniki ponavljal Jezusove besede na križu: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si nas zapustil?« – obupan krik bratov in sester križanega Gospoda. Bogoslužje je bilo za ljudi vir velike tolažbe in poguma. Lahko pomislimo na mnoga pričevanja o tem, kako evangelij pomaga premagovati zapiranje, spopade in rasizem ter spodbuja spravo, bratstvo in deljenje dobrin.

Misijon navdihuje duhovnost nenehnega izhoda, romanja in izgnanstva

6. Poslanstvo Cerkve pospešuje duhovnost nenehnega izhoda – da »zapustimo svojo udobnost in pogumno dosežemo vsa obrobja, ki potrebujejo luč evangelija« (Apostolska spodbuda *Evangelii gaudium*, 20). Poslanstvo Cerkve spodbuja naravnost k nenehnemu romanju skozi življenjske puščave, skozi različne izkušnje lakote in žeje po pravičnosti. Poslanstvo Cerkve navdihuje nenehno izkušnjo odprtosti, da bi človeku, žejnemu neskončnosti, pokazali stanje begunca na poti do končne domovine, razpetega med »že« in »še ne« nebeškega kraljestva.

7. Misijon Cerkev govori, da ni sama sebi namen, temveč orodje in posrednica kraljestva. Cerkev, ki je zazrta sama vase in se veseli zemeljskih uspehov, ni Kristusova Cerkev, njegovo križano in poveljano telo. Zato moramo imeti veliko raje »obtolčeno Cerkev, ki je ranjena in zamazana, ker je šla ven na ceste, kakor pa bolno Cerkev, ki se zaradi svoje zaprtosti in lagodnosti oklepa lastne varnosti« (Apostolska spodbuda *Evangelii gaudium*, 49).

Mladi, upanje misijona

8. Mladi so upanje misijona. Jezus Kristus in veselo oznanilo, ki ga je oznanil, še vedno prevzema mnoge mlade. Iščejo poti, na katerih bi uresničili pogum in navdihe srca v službi človeštva. Mnogi mladi »spričo trpljenja na svetu, prispevajo svojo solidarno pomoč in se lotevajo različnih oblik dejavnosti in prostovoljstva. [...]

Kako lepo je, če so mladi »sopotniki vere«, srečni, da prinašajo Jezusa na vsako cesto, na vsak trg, na vsak konec sveta!« (Apostolska spodbuda *Evangelii gaudium*, 106). Naslednje splošno redno zasedanje škofovske sinode, ki bo leta 2018 na temo »Mladi, vera in razločevanje«, je ugoden trenutek, da pritegnemo mlade k skupni misijonski odgovornosti, ki potrebuje njihovo bogato domišljijo in ustvarjalnost.

Delo papeških misijonskih družb

9. Papeške misijonske družbe so dragoceno orodje za spodbujanje vsake krščanske skupnosti, da preseže svojo omejenost in gotovost ter odrine na globoko, da bi vsem oznanila evangelij. Po globoki vsakdanji misijonarski duhovnosti in rednem spodbujanju mladine, odraslih, družin, duhovnikov, redovnic in redovnikov ter škofov, v vsakem raste misijonarsko srce. Svetovni dan misijonov, ki ga spodbuja *Papeška družba za širjenje vere*, je primeren trenutek, da misijonsko srce krščanskih skupnosti sodeluje z molitvijo, pričevanji in darovi, da bi odgovorile na velike in obsežne potrebe evangelizacije.

Misijonariti z Marijo, Materjo evangelizacije

10. Dragi bratje in sestre, misijonarimo z zgledom Marije, ki je Mati evangelizacije. Navdihnjena od Svetega Duha je sprejela Besedo življenja v globino svoje ponižne vere. Naj nam Devica Marija pomaga, da bomo tudi mi izrekli svoj »da« v nujnosti oznanjevanja Jezusove vesele novice v našem času. Naj nam izprosi novo gorečnost velikonočnih kristjanov, da bomo vsem ponesli evangelij življenja, ki zmaguje nad smrtjo. Naj prosi za nas, da si pridobimo sveto gorečnost iskanja novih poti, po katerih bo dar odrešenja dospel do vseh ljudi.«

V Vatikanu, na binkošti, 4. junija 2017

papež Frančišek

ZGODOVINA MISIJSKE NEDELJE

Misijonska nedelja (uradno Svetovni misijonski dan), je vsakoletni dogodek na predzadnjo nedeljo v oktobru, ko se vsa vesoljna Cerkev ozre na misijonarje po svetu in jim konkretno pomaga z nabirko, misijonskim osveščanjem in molitvijo.

Začetki

Začetke **misijonske nabirke** in misijonske nedelje odlikuje navdihujoča osebna zgodba mlade Francozinje iz Lyona, pobožne laikinje **Pauline Marie Jaricot**. Pri rosnih 17. letih je na poti, sredi zasneženega gorskega prehoda, doživela mistično srečanje z Jezusom, ki ji je prinesel belo vrtnico. Kmalu zatem je izpovedala osebno zaobljubo devištva. Začutila je poklicanost darovati vse svoje življenje in trpljenje za širjenje vere, ter konkretno pomagati katoliškim misijonarjem po svetu. Ravno letos (2017) obhajamo 200. obletnico prve nabirke, ki jo je 17-letna Pauline Marie organizirala za misijone.

Kmalu je, po posebnem navdihu, organizirala sistem nabirke »krogi po deset«: vsak se je obvezal, da se odpove 1 peniju na teden za misijone in pridobi še 10 drugih dobrotnikov. Sistem se je uspešno razvil. Čez nekaj let je redno sodelovalo že 1000 oseb. Zbrane nabirke so bile najprej namenjene za Kitajsko, kamor se je odpravljajal njen brat, kasneje pa se je vse skupaj razširilo na cel svet, tako da so leta 1822 s tem namenom ustanovili Družbo za širjenje vere, ki je pozneje postala papeška ustanova.

Tako se je ustalila nabirka za misijone. Leta 1962 je papež Janez XXIII. Pauline razglasil za častitljivo, trenutno pa teče postopek za njeno beatifikacijo.

Na to zgodbo se navezuje druga zanimiva zgodba, izpred dobrih 100 let pozneje, ko je prišlo do razglasitve ene nedelje v cerkvenem letu kot **misijonske nedelje**, združene z že obstoječo nabirko za misijonarje. Leta 1926 je skupina mladih bogoslovcev, ki so se

zbirali v misijonskem krožku semenišča na Sardiniji, predlagala Papeški družbi za širjenje vere v Vatikanu, da bi en dan v letu uradno posvetili misijonom. Družba je podprla njihovo pobudo in poslala papežu Piju XI. uradni predlog. Papež je še istega leta podpisal odlok ter zanj določil predzadnjo nedeljo v oktobru. Tako so še istega leta obhajali prvi »Svetovni misijonski dan za širjenje vere«, kot se je takrat imenoval, združen s svetovno nabirko za misijonarje.

Nadaljnji razvoj

Konec 60. let 20. stoletja je papež Pavel VI. spodbudil vernike za še en korak naprej, namreč, da naj bo ta misijonski dan »izraz celoletne evangelizacije«. Predlagal je redno molitev z misijonskim namenom (od tod misijonski namen molitve) in dela pokore, darovana za misijone. Sama Misijonska nedelja pa naj bi bila vsakoletni vrhunec tega celoletnega prizadevanja, ves oktober pa misijonski mesec. Po mnogih evropskih škofijah se je razširila **pobožnost 5-tedenske duhovne priprave** na misijonsko nedeljo: 1. teden – premišljevanje (poglabljanje v resnice vere kot vir misijonskega pričevanja); 2. teden – poklicanost (odgovor na poklic kot glavni motiv misijonskega prizadevanja); 3. teden – odgovornost (temeljna notranja drža pri misijonskem delu); 4. teden – ljubezen (srce misijonskega dela); 5. teden – zahvaljevanje (hvaležnost Bogu za dar misijonstva).

V Cerkvi na Slovenskem

Po župnijah obhajamo Misijonsko nedeljo v vsaki župniji in vsaka župnija prejme pripravljena gradiva. Prej je vsaka slovenska škofija pripravila škofijsko slovesnost ob misijonski nedelji, od leta 2015 pa imamo, po sklepu SŠK, skupno, vseslovensko obhajanje Misijonske nedelje, vsako leto v drugi škofiji. Ob tem praznovanju se je razvila tudi Misijonska molitvena zveza (msgr. Pačnik Anton) in misijonski rožni venec. Člani vsak dan zmolijo desetko za drugo celino in darujejo svoje trpljenje za misijonarje (lahko se pridružite tudi vi, več v posebnem poglavju).

ANDREJ MAJCEN, ZGLED MISIJONARJA, KRISTJANA, DUHOVNIKA

V lanskem letu smo bili Bogu hvaležni za novo zavetnico misijonov, **sv. Mater Terezijo** in smo ji v brošuri in molitveni prilogi posvetili več pozornosti. Letos smo se ozrli na domače svetniške misijonarje. Med njimi je tudi duhovnik Andrej Majcen, salezijanec. Ta **misijonar na Kitajskem in v Vietnamu** je vedno in povsod izžareval Božje otroštvo, ki ga je prejel s krstom (1904). Bil je ponosen in goreč 'sin' sv. Janeza Boska in postal salezijanec (1925). Srečen je bil, da ga je Kristus poklical za svojega apostola, kar je postal po duhovniškem posvečenju (1933). Bogu je bil hvaležen za poklic Kristusovega blagovestnika, kar je postal z odhodom v misijone (1935). V ponižni pokorščini je sprejel dejstvo, da se je moral vrniti v domovino (1979).

Povsod, kamor je prišel, je **zavzeto in predano služil ljudem**, zlasti ubogim, še posebej mladim. S Kitajci (1935-1951; 1954-1956; 1976-1979) je bil Kitajec, z Vietnamci (1952-1954; 1956-1976) Vietnamec. Kot prvi salezijanec je začel z delom v Vietnamu; ko ga je zapustil, je tam bilo že več kot 140 vietnamskih, domačih salezijancev. Klicali so ga oče, patriarh, pa tudi vietnamski Don Bosko. S srcem in dušo je bil njihov.

Vsi, ki so ga poznali, so prepričani, da je živel **sveto življenje**, do konca predan Bogu, srečen, da je lahko kaj dobrega storil drugim. Kakor ga je Bog poveljal med nami v času življenja z izrednimi deli dobrote in ljubezni, tako naj ga sedaj povelja pred nami po njegovi priprošnji za nas z izrednimi uslišanji, saj nas ima še vedno vse prisrčno rad.

Vabimo vas k molitvi za misijonske in tudi osebne namene na priprošnjo božjega služabnika Andreja Majcna. (Morebitna uslišanja pisno sporočite salezijanski skupnosti Ljubljana Rakovnik).

*(Vir: Zloženska »Postopek za beatifikacijo
Božjega služabnika Andreja Majcna«, Nadškofija Ljubljana, 2006)*

KAJ POMENI, BITI MISIJONAR »NA TERENU«?

»Misijon v misijonski deželi pomeni oznanjevanje Jezusovega evangelija. To je bistvo. Lahko gre za prvo oznanilo, predvsem v deželah, kjer še ni bil oznanjen, ali pa se nanaša na dežele, kjer je zaradi pomanjkanja oznanjevalcev evangeljsko oznanilo ohromljeno. Misijonsko poslanstvo vključuje skrb tako za materialne kot duhovne dobrine. Zato mora misijonar vzeti v roke lopato in izvijač, čez nekaj trenutkov verski učbenik ali biti mašno oblečen pred oltarjem.

Ko gre na pot, ima zato s seboj vse potrebno za maševanje, pripravljen pa mora biti, da mu "zakuha" motor v avtu in se mora znajti, kako ga bo usposobil. Biti mora zelo povezan z Bogom, hkrati pa povprašati zelo natančno, kako ta ali oni preboleva bolezen, kako je s to ali ono družino, ali pa, kako se bo na misijonu rešil problem luknjaste strehe. Biti mora človek nenehne molitve, hkrati pa med ljudmi deliti z njimi njihove stiske in upe, veselje in žalost. Ve, da večina ljudi za premagovanje razdalj nima na voljo luksuznih prevozov in da tudi košček vsakdanjega kruha ni vedno pri roki.

Zavedati se mora, da ljudi pestijo problemi vsakdanjega življenja. Misijonar mora opaziti otroka, ki bi se rad igral, in prisluhniti ženici, ki bi rada izpovedala svojo bolečino zaradi sina, ki je v zaporu. Med sv. mašo mora biti zbran in potopljen v obhajanje najsvetejše skrivnosti, hkrati pa ga ne sme presenetiti, če ravno takrat zmanjka elektrike in nastane tema ali če si dežne kaplje nenadnega neurja utrejo pot skozi streho in potem padajo, recimo, ravno na oltar ali pa ob njem. Skupaj z otroki mora tekati za žogo in se z njimi iti skrivalnice, čez nekaj trenutkov pa sestri na ukrivljeno drevo ali odvrženo deblo, da je tam na razpolago za spovedovanje. Misijonar mora biti zelo preračunljiv in nikakor naiven, hkrati pa zelo spontan in prilagodljiv. Imeti mora široko srce. Biti mora globoko božji in zelo človeški. V sebi mora združevati nebo in zemljo.«

(Peter Ivančič, SDB, misijonar na Kubi)

PROŠNJE ZA VSAK DAN

V cerkvi lahko na začetku meseca pred oltarjem postavimo globus, blago v barvah petih celin in pet svečk. Ob vsakdanji molitvi ali prošnjah za vse potrebe pri maši lahko dodamo misijonsko prošnjo. Sledijo prošnje za misijonske dežele, kjer med drugimi, delujejo tudi naši misijonarji.

1. **Prosimo za papeža Frančiška** in vse škofe, podpri jih pri vodenju Kristusove Vesoljne Cerkve, naj nas spodbujajo k misijonski gorečnosti in zvestobi evangeliju.
2. **Prosimo za misijonarje na Madagaskarju:** da bodo na preizkušanjem »rdečem otoku« uspešno postavili na noge domačo Cerkev ter ljudem in državi pomagali iz revščine.
3. **Prosimo za misijonarje v Bocvani in Južno Afriški republiki:** naj Gospodar vinograda med domačini obudi nove duhovniške, redovniške in laiške poklice, da bodo zmogli duhovno oskrbeti tako velik vinograd in številne podružnice, ki so brez duhovnika.
4. **Prosimo za misijonarje v Ruandi in Burundiju:** naj njihovo delovanje v teh nemirnih krajih, med številnimi begunci, v šolah in bolnišnicah, prispeva k trajnemu miru in naj zaceli rane krvavih vojn in zločinov.
5. **Prosimo za misijonarje v Egiptu:** naj katoliške šole pričujejo za Jezusa Kristusa; in naj, obdani z brati Koptske Cerkve in večinskimi muslimani, uspešno razvijajo ekumenski in medverski dialog. Prosimo te, obvaruj jih pred nemiri in skrajneži.
6. **Prosimo za misijonarje v Kongu:** obvaruj jih in njihove skupnosti pred političnimi nemiri in preganjanji. Ob pomanjkanju vseh vrst obdari misijonarje in njihove vernike z vsakdanjim kruhom za telo in dušo.

7. **Prosimo za misijonarje v Malaviju:** naj šole, hiše in cerkve, ki jih gradijo, postanejo kraji srečanja z Bogom in z Resnico. Naj vsi, ki se tam žrtvujejo za druge, izkusijo veselje Božje ljubezni.
8. **Prosimo za misijonarje v Mozambiku:** blagoslovi vso mladino v njihovih šolskih centrih, odrasle v delavnicah in zlasti skupine mladih prostovoljcev iz Evrope, ki jim radi prihajajo pomagat. Naj se v misijonu vsi oblikujejo kot ljudje, prenovljeni z lučjo vere.
9. **Prosimo za misijonarje na Slonokoščeni obali:** blagoslovi njihove šole, katehiste, njihovo skrb za lačne, nedonošenčke, podhranjene in bolne otroke. Odpri srca dobrotnikov, da podprejo njihovo trdo delo.
10. **Prosimo za misijonarje v Ugandi:** naj pomagajo celiti rane 20-letne državljanske vojne, naj se iz novih osnovnih šol, internatov, ambulant, delavnic in cerkva širi novo upanje v prihodnost miru, solidarnosti in odpuščanja.
11. **Prosimo za misijonarje v Zambiji:** da se bo mlada in cvetoča Cerkev postavila na noge in prispevala k družbeni pravičnosti in razvoju te revne države.
12. **Prosimo za misijonarje na Bližnjem vzhodu:** da bodo uspešno duhovno oblikovali arabske katoličane in prispevali k bratskemu sožitju in dialogu med tamkajšnjimi kristjani, judi in muslimani.
13. **Prosimo za misijonarje na Japonskem:** naj njihovo oznanjevanje v tej, materialno bogati deželi, napolni hladna in duhovno prazna srca tolikih iščočih ljudi.
14. **Prosimo za misijonarje v Kazahstanu:** naj s sobrati neutrudno krepijo majhno katoliško skupnost, ekumenski dialog in bratsko sožitje z verniki pravoslavne in luteranske Cerkve, da bi vsemu ljudstvu pričevali o lepoti življenja po Jezusovem nauku.
15. **Prosimo za misijonarje v Kirgiziji:** naj jih Sveti Duh razsvetli, da bodo prinašali upanje revnemu prebivalstvu, in krepili majhno katoliško skupnost.

16. **Prosimo za misijonarje v Turčiji:** daj jim moči, da v tej islamski deželi, nekdanji zibelki vzhodnega krščanstva, neutrudno krepijo vero majhnega občestva kristjanov, da bo nekoč, kakor gorčično seme, zraslo v veliko drevo.
17. **Prosimo za misijonarje v Braziliji:** naj indijanskim plemenom v Amazoniji in drugod ter pri delu s preizkušenimi družinami s konkretno pomočjo in oznanjanjem vere olajšajo osebne in družinske stiske. Naj na priprošnjo Marije iz Aparecide iz njihovih šol in gimnazij prihajajo prenovljeni mladi, razsvetljeni z lučjo evangelija.
18. **Prosimo za misijonarje v Čilu:** pomagaj jim ohraniti ogrožene temeljne vrednote v tej krščanski družbi, še posebej svetost življenja in zakonske zveze, in jih zaščiti pred sekularizacijo.
19. **Prosimo za misijonarje v Francoski Gvajani:** naj njihovo delo s številnimi priseljenci iz okoliških držav, z revnimi ter njihovo sodelovanje s kateheti prekvasi tamkajšnjo družbo in utrdi domačo Cerkev.
20. **Prosimo za misijonarje na Kubi:** še vedno mašujejo in učijo verouk po hišah in stanovanjih. Naj tamkajšnja Cerkev ob popuščanju totalitarnega komunizma ljudem vrne dostojanstvo in svobodo božjih otrok, država pa naj dopusti gradnjo cerkva.
21. **Prosimo za misijonarje v Mehiki:** naj številnim, ki so v svojem življenju zašli v mamila, kriminal in alkohol, pomagajo pri rehabilitaciji in novem začetku s Kristusom in Cerkvijo. Blagoslovi center za odvisnike Druga priložnost in obudi nove duhovne poklice.
22. **Prosimo za misijonarje v Peruju:** delajo in z revnimi in z bogatimi – naj njihovo delo med najrevnejšimi v barakah prinese tolažbo, delo med bogatimi v katoliških šolah pa naj postane kanal milosti, da se bodo srca premožnih odprla za njihove uboge rojake in za dejavno vero.
23. **Prosimo za misijonarje v Albaniji:** naj materialno in duhovno obubožanemu ljudstvu vrnejo dostojanstvo, ki jim ga je zatrl

brezbožni totalitarni režim, in veselje do življenja, ki ga prinaša veselo oznanilo - Jezusov evangelij.

24. **Prosimo za misijonarje v Rusiji:** Naj krepijo majhno katoliško skupnost sredi pravoslavnega sveta, da bodo zvesto rastli v veri in bratski povezanosti.
25. **Prosimo za misijonarje v Ukrajini:** naj po njihovem služenju Kristusu v ubogih in bolnih širijo božjo ljubezen tudi med oddaljenimi in pritegnejo mnoge laične prostovoljce k služenju bližnjim.
26. **Prosimo za misijonarje med Inuiti in Eskimi:** da bi tudi to ljudstvo, tako različno od nas, v veri v Troedinega Boga našlo najglobljo toplino in smisel življenja.
27. **Prosimo za Papeške misijonske družbe:** naj v Cerkvi vedno znova obujajo svežega misijonskega duha, spodbujajo poklicane, verne kristjane pa uspešno spodbujajo k molitveni in gmotni podpori misijonarjem po vsem svetu.
28. **Prosimo za Misijonsko središče Slovenije,** da bo vedno bolje služilo slovenskim misijonarjem in njihovim sodelavcem v številnih potrebah, ter spodbujalo domače vernike, naj jim pomagajo.
29. **Prosimo za škofijske in dekanijske animatorje misijonov,** za člane Misijonske molitvene zveze in za bolnike, ki svoje molitve ali trpljenje darujejo za misijone: usliši njihove prošnje in jim podeli notranje veselje in mir.
30. **Prosimo za vse mlade prostovoljce** in za dobrotnike naših misijonarjev, MIVE, botrstva in drugih misijonskih pobud, stoterno jim poplačaj z duhovnimi darovi, naj se veselijo sadov truda naših misijonarjev, ki jih podpirajo iz domovine.
31. **Prosimo za vse pokojne** slovenske misijonarje in misijonarke: za njihov prispevek pri širjenju Tvojega Kraljestva jim poplačaj z večno srečo v nebesih.

GRADIVO ZA SVETO MAŠO

MISIJSKA NEDELJA, 22. OKTOBER 2017

29. nedelja med letom – LETO A

(Maša: za oznanjevanje evangelija, Misal str. 786)

Pred začetkom bogoslužja (predlog):

- Kratek misijonski film ali del filma v spodbudo ob misijonski nedelji (od Misijonskega središča - na DVD-ju ali na Youtube-u, tam, kjer je tehnično možno projicirati na platno).

Uvodna misel v bogoslužje:

Bog se veseli, da smo skupaj, ker je to dobro za nas. Vsak izmed nas je za Boga nadvse pomemben. Posebno velja to za današnji dan, na misijonsko nedeljo. Misijonar Jože Andolšek piše: »Pod ekvatorskim soncem se ob nedeljah zberemo iz vseh vasi in zaselkov misijona, da s pesmijo, plesom in tišino obhajamo sv. mašo. Tu v misijonu živijo ljudje, ki s srcem živijo poklic kristjana. Skoraj nič nimajo, pa kljub temu prinesejo k maši darove svojega dela, ki jih po sv. maši, razdelimo najbolj revnim v župniji. Ko sem po maši vprašal vdovo, zakaj je prinesla majhno skodelico riža, je odgovorila: Ker v župniji živijo ljudje, ki so še bolj revni, kot pa moja družina ...«

Na današnji dan po vseh celinah sveta molimo in zbiramo darove za misijone. Bodimo velikodušni; saj nam mati Terezija iz Kalkute pravi: »Kadar darujete, ne dajajte iz svojega preobilja, ampak dajte toliko, da boste občutili bolečino, pomanjkanje, in ta bolečina bo rojstvo za nekaj povsem novega, lepšega.«

Da pa bomo vredni prejeti Jezusa in da bomo z veseljem darovali za najbolj potrebne v misijonskih deželah, se pokesajmo naših grehov!

Skupno kesanje:

Gospod Jezus Kristus, Oče te je poslal, da ozdravljaš vse – mi pa svoje misijonsko poslanstvo pogosto zametujemo in ne širimo evangelija, ki ima moč ozdravljati vse rane človeštva.

GOSPOD, USMILI SE!

Gospod Jezus Kristus, prišel si klicat grešnike – mi pa pogosto ponavljamo svoje grehe in tako pred ljudmi ne pričujemo za svojo vero.

KRISTUS, USMILI SE!

Gospod Jezus Kristus, vrnil si se k Očetu, da posreduješ za nas – mi pa pozabljamo na svoje brate in sestre v stiski in skrbimo samo zase.

GOSPOD, USMILI SE!

...

Misijonski uvod v 1. berilo (Iz 45,1.4-6):

Misijonarji so pustili vse in sledili Bogu, ki jih je »poklical po imenu«. Šli so v dežele, kjer ponekod sicer častijo mnogo bogov, vendar ne poznajo pravega Boga. Misijonarji pa »od sončnega vzhoda do zahoda« z zgledom in besedo učijo, da bi ljudje dojali »da ni nobenega drugega boga, razen Gospoda«. Tako v polnosti uresničujejo Gospodovo sporočilo svojemu maziljencu Kiru, o katerem nam danes govori prvo berilo.

Misijonski uvod v 2. berilo (1 Tes 1,1-5b):

Vemo, da so misijonarji in vsi Bogu posvečeni ljudje, »izvoljeni«. Poznamo njihovo »delo vere, napor ljubezni in vztrajnost upanja« v Boga. Zato se danes zanje na poseben način »zahvaljujemo Bogu«, zanje molimo in jih podpiramo. Enako je s tedanjimi misijonarji v tesaloniški Cerkvi ravnal apostol Pavel, o čemer nam bo sam spregovoril v 2. berilu.

PREDLOG ZA NAGOVOR 1 - o misijonskem duhu v luči papeževe poslanice (pripravil: Stane Kerin)

Misijonsko nedeljo praznujemo na predzadnjo nedeljo v mesecu oktobru. Rečemo ji tudi nedelja SOLIDARNOSTI z misijonskimi deželami ali nedelja solidarnosti vseh lokalnih cerkva z vsemi lokalnimi cerkvami po vsem svetu. Kaj to pomeni?

Lahko je za nas nekaj abstraktnega, nekaj kar nam nič ne pove. Toda, če imamo pred očmi konkretne ljudi, potem je to nekaj zelo življenjskega. Na drugem koncu sveta so ljudje, ki nas potrebujejo, ki potrebujejo občutek, da nekdo ve zanje, da ve, kaj se z njimi dogaja. To ni samo radovednost, to je čut človeka, ki gleda, posluša, vidi in zaradi svoje vere, ne samo iz človekoljubnosti, čuti in skuša pomagati. V življenju lahko skrbimo samo zase, za svoje dobro počutje ali pa s svojim življenjem spreminjamo svet okoli sebe.

Papež se zaveda pomembnosti veseljnosti Cerkve, pomembnosti medsebojne solidarnosti in veličine evangeljskega sporočila za vse ljudi po vsem svetu. Morda je tudi to eden od razlogov, da nas vsako leto spodbujajo s poslanico za misijonsko nedeljo. Kristjan, ki vzame svojo vero zares, ima odprte oči, srce in roke za ljudi po vsem svetu.

Tudi v letošnji poslanici za Misijonsko nedeljo se papež ozira po svetu in piše: »Svet najbolj potrebuje evangelij Jezusa Kristusa. Po Cerkvi nadaljuje svoje poslanstvo usmiljenega Samarijana in zdravi krvaveče rane človeštva; nadaljuje poslanstvo Dobrega Pastirja in neprestano išče izgubljene na krivih in brezciljnih poteh. Hvala Bogu ne manjka pomenljivih izkušenj, ki pričujejo o moči preobrazbe evangelija. V mislih imam študenta v Južnem Sudanu iz plemena Dinka, ki za ceno lastnega življenja reši pred gotovo smrtjo študenta iz plemena Nuer. V mislih imam bogoslužje na severu Ugande, v Kitgumu, kjer so divjali krvavi spopadi upornikov, ko je misijonar skupaj z verniki ponavljal Jezusove besede na križu: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si nas zapustil?« – obupan krik bratov in sester križanega Gospoda.« Ob takšnih in podobnih dogodkih vidimo, kako vera spreminja skoraj nemogoče stvari, ki jih nobeno uveljavljeno

humanitarno gibanje ne more predvideti. Takšna dejanja prihajajo spontano iz srca, ki je imelo možnost sprejeti vero in po njej oblikovati svoje življenje.

Dodajam izkušnjo z Madagaskarja, kjer smo na poti iz ene na drugo podružnico prevažali bolnega mladeniča, ranjenega med spopadom med lopovi in domačini. Misijonarju sem postavil vprašanje, ali se kaj spremeni v vasi, kjer sprejmejo vero? In zelo jasno mi je odgovoril: »Lopovi se izogibajo vasi, kjer so kristjani, ker čutijo, da se je v ljudeh nekaj spremenilo!« Ob ranjenem mladeniču se mi je postavilo veliko vprašanj. Poleg najbolj osnovnih, ali bo ta mladenič preživel, ga bodo rešili, sem se spraševal tudi, koliko časa bodo potrebovali, da se odnosi med ljudmi spremenijo, postanejo bolj krščanski, bolj človeški.

Zdi se, da nam včasih zmanjkuje navdušenja ob misli na ljudi po vsem svetu, ki naj bi tako kot mi imeli možnost poslušati, razmišljati in ob Jezusovem veselem sporočilu, evangeliju, oblikovati svoje življenje. Ob pogledu na trpljenje nam ne sme biti vseeno. Misijoni in delo v misijonih pomeni veliko več kot to. To ni samo sočustvovanje ob pogledu na lačne in pozabljene ljudi. Misijoni pomenijo prinašati nov pogled na življenje, prinašati evangelij vsem ljudem po vsem svetu. Je to res potrebno? Papež Frančišek nas v poslanici za Misijonsko nedeljo spodbuja: »Jezus Kristus, »prvi in največji evangelizator«, nas neprestano vabi, da oznanjamo evangelij ljubezni Boga Očeta v moči Svetega Duha. Cerkev je namreč misijonska po naravi; če to ne bi bila, ne bi bila več Kristusova Cerkev, ampak eno izmed združenj, ki bi kaj kmalu iztrošilo svoj smisel in izginilo.«

Papež razmišlja naprej, da ljudje danes živimo v svetu, kjer je mnogo utvar, veliko nezadovoljstva. Poleg tega po svetu divjajo bratomorne vojne, ki prizadenejo najbolj nedolžne. Ob vsem tem nas papež spodbuja, da si postavimo vprašanje o svoji veri, o krščanstvu in odgovornosti, ki jo imamo verniki v današnjem svetu.

Evangelij je vedno dobra novica, ki s seboj prinaša nalezljivo veselje, vsebuje in ponuja novo življenje: vstalega Jezusa, ki s posredovanjem svojega oživljajočega Duha postane za nas Pot, Resnica in Življenje (prim. Jn 14,6). Zelo pomemben poudarek

zapiše papež Frančišek: »S tem ko sledimo Jezusu kot svoji Poti, izkušamo Resničnost in dobimo njegovo Življenje, ki je polnost občestva z Bogom Očetom v moči Svetega Duha. To nas osvobaja vsake oblike egoizma in je izvir ustvarjalnosti v ljubezni.«

Kristjani si hitro najdemo priročen izgovor ob vprašanju: 'Nimamo misijonov na domačem pragu?' Dobro je, da se izogibamo farizejskega postavljanja vprašanj. Jezusu so farizeji in pismouki postavljali vprašanja ne zaradi svoje vere, ampak so skušali zmanjšati vrednost tega, kar je govoril, kar je oznanjal. Ob vprašanju, ali naj se daje cesarju davek ali ne, je Jezus preprosto odgovoril: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega.« Te besede bi lahko prenesli tudi na misijonsko delo. Poskrbite za vero v svojem srcu, poskrbite, da boste s svojim življenjem pokazali svojo vero tam, kjer živite, ne pozabite pa na ljudi, ki željno čakajo na veselo oznanilo, na Jezusove besede. In vera ni nekaj, kar se dogaja v sanjah ljudi. Vera se pokaže v zelo konkretnih življenjskih situacijah.

Ob tem nam je še bolj razumljiv odlomek iz evangelija, ki smo ga brali na god mučenca sv. Lovrenca. Jezus nam pravi: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sólo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgubil, kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje.« Papeževe besede iz poslanice za Misijonsko nedeljo so za današnji čas zelo pomenljive: »Svet najbolj potrebuje evangelij Jezusa Kristusa. Po Cerkvi nadaljuje svoje poslanstvo usmiljenega Samarijana in zdravi krvaveče rane človeštva; nadaljuje poslanstvo Dobrega Pastirja in neprestano išče izgubljene na krivih in brezciljnih poteh.«

Misel papeža Frančiška naj bo za nas spodbuda v skrbi za človekovo dostojanstvo vseh ljudi po vsem svetu: »Svetovni dan misijonov, ki ga spodbuja *Papeška družba za širjenje vere*, je primeren trenutek, da misijonsko srce krščanskih skupnosti sodeluje z molitvijo, pričevanji in darovi, da bi odgovorile na velike in obsežne potrebe evangelizacije.«

Se bo kaj spremenilo? Seveda se bo. Ob vsem sejanju semen sovraštva je prav, da s svojimi molitvami in konkretnimi darovi

pomagamo sejati semena dobrote po vsem svetu. V človeški nadutosti včasih preveč pričakujemo. Mi smo samo tisti, ki pomagamo sejati seme vere, upanja in ljubezni. Bog je tisti, ki daje, da seme vzkljuje, raste in obrodi sadove! Ne samo sočutje do trpečih in pozabljenih, potrebna so tudi konkretna dejanja dobrote. Misijonska nedelja je priložnost, da iz sočutja naredimo korak h konkretnim dejanjem dobrote.

###

PREDLOG ZA NAGOVOR 2 – o misijonskem poklicu

(pripravil p. Stanko Rozman, 50 let misijonar v Zambiji)

Kaj pomeni biti misijonar danes? Ko je šel sv. Frančišek Ksaverij na svojo misijonsko pot, se je odpravil v misijone »za vedno«. Danes misijonarji odhajamo domov in se vračamo na počitnice, da se osvežimo telesno in duhovno. Vračamo se k svojim koreninam. Misijonarji so v preteklih časih pisali domov in je pismo hodilo tudi leto dni. Danes nam je na razpolago hitra pošta, skype, telefon. Frančišek Ksaverij je zbolel na otoku Makao ter tam umrl. Misijonarji dandanes najdemo zdravniško oskrbo v deželi delovanja pa tudi v rodni deželi. V starih časih je bilo potrebno zgraditi infrastrukturo: šole, bolnišnice. Danes je ves svet napredoval, tudi ekonomija v misijonih. Obstajajo še predeli, kjer nimajo osnovnih življenjskih pogojev za življenje, a vse bolj postajajo samostojni. Božja Beseda se oznanjuje z modernimi sredstvi, domačini prevzemajo vodilna mesta. Kar je ostalo nam misijonarjem, je osebno pričevanje: naša živa vera, ki izžareva in pomaga domači Cerkvi, da bolje raste. Prisotnost misijonarjev, ki so se izgarali, je cenjena in blagodejno vpliva na rast domače Cerkve v nekdanjih povsem misijonskih deželah.

Misijonar, ki se vživi v življenje ljudi, se nauči njihovega jezika in zaživi z njimi, je v veliko pomoč domači Cerkvi in družbi. Predvsem jih mora imeti iskreno rad. V Lusaki je deloval misijonar p. Radko Rudež, ki je znal več jezikov, obiskoval ljudi vseh ver in

stanov. Z vsakim človekom se je pomenil in vsem pokazal svojo naklonjenost. Povsod je bil dobrodošel. O njem je prevladalo mnenje, da je on predstavil vsem ljudem v prestolnici vero in jo populariziral. Tako je Zambijska prestolnica Lusaka danes »katoliška«.

V isti prestolnici je deloval tudi češki misijonar Maksimilijan Prokopf, ki v svojem apostolatu ni uporabljal domačega jezika. Učil je v šolah in na univerzi, a so ga ravno tako vsi vabili na obisk, ker je bil človek vere in jih je imel iskreno rad. Ko so bili najbolj v stiski, se je prikazal na vratih kot »naročeni gost«. To sta dva ekstrema misijonarjenja, ki sta veliko pomagala ljudem in jih podpirala v njihovem življenju.

Jezusa Kristusa so Zambijci sprejeli z odprtimi rokami. Pred 120 leti so prišli misijonarji in v tem obdobju obujali Jezusovo Cerkev z oznanjevanjem Evangelija, s svojo pomočjo v šolstvu in zdravstvu. Danes je v deželi devet škofij, ki jih vodijo domači škofje s številnimi duhovniki. Jezusov duh se je naselil v srcih ljudi. Prvi zambijski predsednik, Kenneth Kaunda, je navdihoval ljudi po Jezusovem zgledu, da vzpostavijo edinost in naredijo enotno državo, po motu: »Ena Zambija en narod«. Ljudje naj bi živeli v edinstvu in slogi. V Zambiji ni bilo vojne. Drugi predsednik, Friderick Chiluba, pa je proglasil Zambijo za krščanski narod: »Zambija pripada Kristusu, ki navdihuje njen ekonomski, politični in duhovni razvoj. Čudovito je, da lahko rečemo kot država: Mi smo Kristusovi.«

Slovenija je prekrita s cerkvami in s kapelami. Obiskovalci se čudijo, ko gledajo z gričkov in s planin: ni kraja, kjer ne bi bilo videti cerkve. Zambija je prostrana dežela, 35 krat večja od Slovenije. Zato se ni čuditi, da se cerkve ne vidijo z vsakega grička. Cerkve pa stoje in se še gradijo: po mestih in na podeželju. V Sloveniji se župnije združujejo, v Afriki pa se ustanavljajo nove župnije.

Pred 40 leti sem župnikoval v župniji Kristusa Kralja v Mumbwi, 150 km zahodno od Lusake, zambijske prestolnice. Župnija je bila po obsegu enaka površini Slovenije. Do danes jih je iz ene župnije nastalo šest. V vsaki župniji je veliko podružnic. Ena od njih je Nangoma. Tam sem zgradil osem cerkva. Ko je p. Jože Grošelj

prevzel to župnijo za mano, si je vzel gradnjo cerkva kot prioriteto. Zgradil jih je nadaljnjih 33. Vsakih deset km ena cerkev! To je bil naš cilj. In vsaka od podružnic je postala center duhovnega in socialnega dela. Cerkve združujejo ljudi. Okoli njih tvorijo krščanska občestva, v katerih najdejo družinsko okolje in v njem vsakršno pomoč. Predvsem pa najdejo hrano Božje Besede in Jezusa, Odrešenika. V njega trdno verujejo in mu zaupajo.

V župniji Mumbwa, kamor sem se vrnil pred dvema letoma, imamo 40 podružnic. Na vsaki podružnici so verniki zgradili preprosto cerkvico, največkrat iz blata, krito s slamo. Upajo, da bodo kmalu prišli do boljše cerkve. Potrebujejo našo pomoč, kot so jo potrebovali v Nangomi. Vsak dar je dobrodošel. V svoji revščini lepe in dostojne cerkve še dolgo ne bodo videli. Pomoč iz misijonske nedelje, združena z njihovimi napori, bi pa pomagala, da se nangomski čudež ponovi. Ne samo v župniji Mumbwa v Zambiji, ampak povsod, kjer delujejo naši misijonarji. V imenu vseh, ki so deležni vaših molitev in darov – iskrena hvala. Naj vam Bog poplača s svojim blagoslovom za vaše življenje.

###

PREDLOG ZA NAGOVOR 3 – sestavite sami iz Božje besede, besed misijonarjev, zgodovine misijonske nedelje, o Majcnu ali iz papeževe poslanice (vse imate v tej knjižici).

###

Uvod v izpoved vere:

Danes, na misijonsko nedeljo, se čutimo povezani z vernimi katoličani in drugimi kristjani iz vsega sveta, posebej tistimi v misijonskih deželah in krajih, kjer divjajo vojne, lakota in nemiri. V duhu zedinjeni z njimi, izpovejmo skupno veroizpoved.

Verujem ...

Prošnje za vse potrebe:

Nebeški Oče, obvaruj misijonarje v nemirnih deželah vojn, gorja, nasilja, tatvin in vsakršnega zla, ter jih napolni z zdravjem in darovi Svetega Duha, da bodo z življenjem in besedo uspešno širili veselo oznanilo.

Nebeški Oče, sprejmi v svoje nebeško kraljestvo vse pokojne misijonarje, misijonarke in dobrotnike misijonov, naj prejmejo večno plačilo za svoje napore, ki so jih vložili v širjenje tvojega kraljestva na Zemlji.

Bog Sveti Duh, podeli nam zavest, da je misijon v središču krščanskega življenja. Podeli nam milost, da bi znali slediti Jezusu in izkusili tisto »nalezljivo veselje, novo življenje, prosto sleherne sebičnosti,« ki ga prinaša njegov evangelij, da bi z njim osrečili vse, ki se z nami srečujejo.

Bog Sveti Duh, obudi v mladih globoko željo, da bi pustili vse in hodili za Jezusom. Obujaj med njimi duhovniške, redovniške, laiške in misijonarske poklice ter jih navdaj s pogumom, da se nanje odzovejo.

Dragi Jezus, na priprošnjo Marije, matere evangelizacije, nam pomagaj, da bomo tudi mi izrekli svoj »da« v nujnosti oznanjevanja tvoje vesele novice v našem času, k čemur nas v poslanici vabi papež Frančišek.

Dragi Jezus, na priprošnjo tvoje in naše Matere Marije nas navdaj z novo gorečnostjo velikonočnih kristjanov, da bomo vsem ponesli evangelij življenja, ki zmaga nad smrtjo.

Sveta Trojica, en sam Bog, podpiraj papeža Frančiška, da bo po Tvoji volji prenovil Tvojo Cerkev, in opogumi vse škofe, duhovnike, redovnike, redovnice, laične sodelavce Cerkve, zlasti tiste v misijonih, da bi uspešno sodelovali v Tvojem načrtu Odrešenja.

Nabirka – vabilo k darovanju za misijone

Misijonska nedelja je priložnost, da premagujemo brezbržnost, da odpremo svoje srce, da prisluhnemo Jezusovim besedam. Pa ne samo to! Papež nam govori: »Misijonska nedelja nas spodbuja, da vsi kristjani, vse župnije, vse škofije, vse krščanske skupnosti z molitvijo, pričevanji in darovi, odgovorimo na velike in obsežne potrebe evangelizacije. Vaše molitve, vaš dar pomagajo graditi boljši svet.« Odprimo zato svoje srce in z velikodušnim darom pomagajmo misijonom. Hvala vam za vsak dar!

»Odpri srce, odpri roke,
otiraj bratovske solze,
sirotam olajšuj gorje.«

(Simon Gregorčič)

Uvod v očenaš:

Misijonar Jože Andolšek je pripovedoval: »Otrok v Etiopiji me je nekega večera vprašal: "Oče, ali je res, da imajo otroci tam, kjer si ti doma, vsak dan zvečer nekaj za jesti, in tudi čaj." Takrat sem umolknil ...« *(malo tišine ...)*.

Kadar uživamo sveti Kruh, ne pozabimo na tisti kruh, ki je narejen iz vode in moke; to pa zato, da nas spominja, da je Jezus prišel najprej za lačne, žejne, bolne. Da bi tudi mi nadaljevali njegovo delo in radi delili svoj kruh z lačnimi – se z zaupanjem obrnimo na Očeta vseh ljudi in mu recimo: **Oče naš ...**

Uvod v pozdrav miru:

Misijonar Jože Andolšek piše: »Tam, v Afriki, mi je starejša redovna sestra, ki že 30 let deluje v misijonski ambulanti, na vprašanje, kaj je zanjo najbolj pomembno v dnevu, ki ga živi, odgovorila: „Da Jezusu vsak dan podarim svojo ljubezen, ter ga prosim, da mi vsak dan, ko živim z revnimi in bolnimi, pokaže majhno znamenje, da je z menoj.“«

V znamenje, da bomo v Jezusu povezani drug z drugim in vsemi, za katere danes molimo in darujemo – **si podajmo si roke.**

Misel po obhajilu:

Misijonarka iz Etiopije, s. Abeba Debessay, uršulinka, piše: »Povsem od blizu smo doživeli takšno revščino, ki vso našo zahodno civilizacijo postavlja pod vprašaj. Slišali smo nemi krik nedolžnih otrok, ki ga ne more zaznati nobena kamera. Ti otroci umirajo posamično. So preslabotni za protest, brez moči, da bi kričali. Njihova revščina ostane za nas nevidna. Ne vidimo njihovega obličja, ne njihovega boja za življenje ne njihovega trpljenja.« Ne pozabimo mu služiti v najbolj revnih, ki so vest človeštva. Podpirajmo misijonarje in molimo zanje, ki so šli med revne, da bi neposredno služili Kristusu.

#

Misijonska nedelja pred nas postavlja vprašanje, ali so misijoni danes potrebni? Ali je treba oznanjati evangelij tam daleč med ljudmi, ki živijo svoje življenje, s svojo kulturo in s svojimi navadami? Vprašanje si velikokrat ponavljamo tudi kristjani. Izgovor »saj so misijoni tudi tu, v Sloveniji« nas zaziblje v brezbržnost. Lazarist Franc Sodja je zapisal, da moramo biti pozorni na besede »misijon« in »misijonarstvo«. Eno je namreč specifično misijonstvo, ki Cerkev gradi v posameznih deželah, drugo pa je vesoljni cerkveni apostolat. Misijonska nedelja je namenjena odkrivanju tistega dela, kjer so misijonarji na začetku gradnje Cerkve, kjer ljudem prvič govorijo o evangeliju, o vsem, kar v ljudeh dviga njihovo veselje, kjer v ljudeh raste vera, upanje in ljubezen. Izgovori nas lahko zazibljejo v lagodnost in brezbržnost. Premislimo ali je v nas še navdušenje nad vero, nad življenjem iz vere ali pa tonemo v povprečnosti današnjega časa in s tem zaradi zagledanosti v svoje življenje ne vidimo vseh ljudi okoli sebe. Posebej pomembno je, ali sploh vidimo ljudi po svetu, zlasti tiste, ki tudi zaradi naše brezbržnosti veliko trpijo. (*Stane Kerin*)

MISIJONSKA IGRA

ZA DRUŽINSKE MAŠE ALI SREČANJA Z OTROKI IN MLADIMI

Misijonska igra o Božjem služabniku Andreju Majcnu lahko sledi po končanem bogoslužju, pred zaključnim blagoslovom. Dogaja se v prezbitერიju.

Osebe:

- napovedovalca, fant in dekle (lahko le eden)
- Majcen (sprva kot fant, pozneje kot duhovnik)
- mati (za oltarjem)
- oče (za oltarjem)
- duhovnik (v talarju)
- fant
- dekle
- bogoslovec

1. slika

Napovedovalec 1:

• Občudujemo delo milosti, ki ga je Bog izvršil po svojem zvestem sinu Andreju. Pričevanje njegovega življenja nas nagiba k priznanju: s svojim svetim življenjem je proslavil presvetega Boga. Toliko Božjih lastnosti – bogopodobnosti – je sijalo iz njegovega dolgega življenja, da ne moremo drugače, kakor vzklikniti: Hvaljen bodi Bog – v svojih angelih in svetnikih.

Napovedovalec 2:

• Andrej Majcen, slovenski misijonar na Kitajskem in v Vietnamu, to je zgodba, ki jo je dobro poznati!

2. slika

Majcen – fant pride zamišljen pred oltar

Napovedovalec:

- Mama je mlademu Andreju priporočala:

Mama (za oltarjem, po mikrofonu):

- "Dragi Andrej, pa na Marijo nikar ne pozabi!"

Napovedovalec:

- Oče pa mu je polagal na srce:

Oče (za oltarjem, po mikrofonu):

- "Andrej, bodi vedno z vsemi dober, pa ti nikdar ne bo žal!"

Majcen – fant poklekne, pride duhovnik

Majcen:

- "Rad bi postal duhovnik!"

Duhovnik:

- "Imaš rad Marijo?"

Majcen:

- "Da, zelo rad jo imam!"

Duhovnik:

- "Če je tako, potem lahko postaneš duhovnik!"

(Oba v pogovoru odideta za oltar.)

3. slika

Napovedovalec 1:

• Andrej je postal učitelj. Pa so ga zasneli salezijanci. Leta 1933 je na svojo novomašno podobico zapisal: "Po milosti božji sem to, kar sem." Z materinim blagoslovom je 15. avgusta 1935 odšel za Božjim klicem – v misijone. Njegova domovina sta za 44 let bila Kitajska in Vietnam.

Napovedovalec 2:

- Povsod je bil graditelj, oznanjevalec, izvrsten vzgojitelj, predvsem pa misijonar z dušo in telesom za revne. Čeprav je bil trikrat izgnan, so nasprotniki vedeli, da je za njihove ljudi, njihov, saj ni nikdar storil nič zase, vse za druge. Bil je prvi salezijanec, ki je začel delo v Vietnamu, postal je ustanovitelj – vietnamski don Bosko. Sprožil je razcvet salezijanske družine, ki še traja.

Napovedovalec 1:

- Bil je prijatelj ljudi, zlasti sirot, mladih. "Na vprašam te, čigav si, katere vere ali prepričanja, povej mi, če si sirota, da ti pomagam!" je govoril.

Napovedovalec 2:

- Potem je bil zaradi bolezni prisiljen vrniti se v domovino. Božja previdnost mu je namenila poslanstvo očeta in učitelja Vietnamcev na daljavo.

4. slika

Majcen (*v talarju*), drugi pridejo iz ozadja glavnega oltarja na sredino in se glasno pogovarjajo.

Napovedovalec:

- Ob biserni maši leta 1993 mladi sprašujejo misijonarja Majcna:

Fant:

- "Gospod Majcen, bili ste misijonar na Kitajskem in v Vietnamu, sicer Mariborčan in povsod zaveden Slovenec; kje je torej Vaša domovina?"

Majcen:

- "Moja domovina je tam, kjer so moji ljudje."

Fant:

- "Že, že, toda kje so vaši ljudje?"

Majcen:

- "Moji ljudje so tam, kjer je moja domovina!"

Dekle:

- "Ne razumemo dobro, prosim, pojasnite nam!"

Majcen:

• "Ko sem bil na Kitajskem, je tam bila moja domovina in tam moji ljudje. Ko sem bil v Vietnamu, so tam bili moji ljudje in moja domovina. Sedaj sem spet med svojimi ljudmi v moji domovini Sloveniji. S Kitajci sem bil Kitajec po kitajsko, z Vietnamci pa Vietnamec po vietnamsko, in sedaj sem spet, hvala Bogu, Slovenec med svojimi po slovensko ..."

Fant:

• "Spoštovani gospod misijonar, vedno ste bili med mladimi. Kaj bi danes svetovali naši mladini?"

Majcen:

• "Jezusovo velikonočno naročilo velja tudi danes: Pojdite, dragi mladi, pošiljam vas, da oznanjate odrešenje drugim in tako zagotovite rešitev svoje duše! Prosim vas, ne zafrčkajte svojega življenja, ne zapravite poklica. Povem vam nekaj na uho: srečni, resnično srečni boste, ko spoznate svoj poklic, ki vam ga je Bog od vekomaj namenil. Gorje vam, če se boste podali na pot zablod. Sveti Duh naj vas razsvetljuje in opogumlja, da sprejmete dar Božjega klica."

Fant:

- "Gospod misijonar, ampak danes so težki časi!"

Majcen:

• "Seveda, vendar zganite se iz dolgoletne komunistične dremavosti, ki vas je zasvojila in ukleščila, da ste še vedno zasvojeni in bi taki radi ostali in se ne prebudili! Za kaj večjega ste rojeni. Prišla je ura, da vstanete iz spanja! Rekel sem že tolikokrat in naj še

tokrat rečem: Ne zafrčkejte talentov, ki jih imate, predramite se iz sebičnosti. Nehajte izgubljati čas!"

Fant:

- "Kako pa postaneš duhovnik in misijonar, kaj pravite?"

Majcen:

• "Kot biseromašnik si ne maram postavljati slavoloka. Rad bi pa predvsem tebi, fant, spletel novomašnega, ali tudi tebi, fant ali dekle, tako kot sem Franciju Kurentu, okoli vratu dal misijonski križ. Nikar ne skomigaj z rameni, češ, da to ni za tvoja ušesa. Veš, Bog vedno išče in tudi najde med ljudstvom 'material' za svoje namene; potem pa počasi s kladivom obdeluje, in njegovim 'izdelki' dozori v glasnike evangelija. Bil sem fant kot vsi drugi. Še sanjalo se mi ni, da bom prehodil pot, ki jo dejansko sem; pa je dolga že skoraj devetdeset let. Če se ti zdi, pokukaj v to delavnico, da boš videl, kako se kujejo poklici."

(Vsi odhajajo, se tiho pogovarjajo ...)

5. slika

Napovedovalec 1:

• Rajna sestra Konstantina Sarjaš, nekdanja misijonarka na Kitajskem, je pričevala, da so že petdesetih let prejšnjega stoletja govorili na Kitajskem: "Bodi tako dober in ponižen, kot je g. Majcen, pa boš tudi ti svetnik!"

Napovedovalec 2:

- Vietnamci pišejo svojemu dragemu očetu:

"Spoštovani in predragi patriarh Andrej Majcen! To je lepa priložnost, da se v imenu vseh salezijancev v Vietnamu prav spoštljivo zahvalim Vam, našemu Abrahamu, za Vaš trud in za Vaše delo za graditev salezijanske družbe v Vietnamu. Mi smo zares Vaši sinovi in Vaši resnični nasledniki. Zato smo ponosni na Vas, Vi ste naš patriarh. Predragi oče, prosimo, sprejmite našo najglobljo zahvalo za Vašo resnično očetovsko ljubezen in nenehno duhovno

skrb za nas. Spomin hvaležnosti na Vas bomo nosili vse življenje s seboj kot posebno milost, ki nam je bila dana."

Napovedovalec 1:

- Vietnamski sobratje so ob obisku leta 2005 med drugim pričevali: "Nikdar nismo srečali tako strogega in zahtevnega človeka, kot je bil g. Majcen; pa nikdar nobenega, ki bi bil tako dober in razumevajoč, kot je bil g. Majcen!"

Napovedovalec 2:

- Ob biserni maši leta 1993 je izpovedal:

»Bogu sem hvaležen, da me je poklical in mi dal pogum, da sem klicu sledil. Prav zanimiva je avantura življenja, v katero nas pošilja Bog. Danes se posebej zahvaljujem Bogu za prehojeno pot doma in v misijonih. Bog je čudovit, četudi je pot križeva. Srečen sem, da sem to pot prehodil. Ideal vsakega duhovnika je, da bi bil kot drugi Kristus, z njim na križu za rešitev sveta. Nič ni lepšega, kakor se dajati iz ljubezni do drugih. Zahvala Mariji Pomočnici, saj sem prepričan, da je vse, kar sem storil, njeno delo, kakor me je učil sv. Janez Bosko.«

Napovedovalec 1:

- Naučimo se za konec samo eno kitajsko besedo, ki je bila vedno na misijonarjevih ustih, in se Bogu zahvalimo za dar Božjega služabnika Andreja:

Šje – Hvala! Šje – Hvala!

Vsi skupaj trikrat: **Šje, šje, šje ...**

(Z rahlim priklonom in s sklenjenimi rokami.)

Pesem za bogoslužje: MISIJONAR

(Franc Cerar)

C **G7**
Bog je ustvaril človeka po svoji podobi,
F d G7 C
duša vsa lepa prišla iz njegovih je rok.
a F C
Adam je roko iztegnil po sadu nesrečnem,
G7 C
grešen zdaj človek tava po zemlji okrog.

C G7
Misijonar, božji poslanec si ljudstvu,
F C
Gospodar zemlje, nebes te poslal je med nas.
F C
Ti vsekdar dvigaj visoko križ, znak odrešenja
G7 C F C
in nikdar naj med nami ne utihne tvoj glas.

Dobri pastir se je sklonil nad ovco zgubljeno,
Jezus na zemlji je prvi bil misijonar.
Vedno še nove pošilja ljudem misijonarje,
vse naj človeštvo občuti srca njegovega žar. **Odp.**

Težko že čakajo duše na božje poslance,
rane odkrivajo, ki jih povzročil je greh.
Pridige, spovedi, maše in hostija bela
vračajo v duše potrte veselje, na lica nasmeh. **Odp.**

Ti si me Jezus, postavil za misijonarja,
naj ti bo tisoč za to izrečenih zahval.
Pa če še stokrat rodil bi se jaz na zemlji,
vedno bi zopet in zopet misijonski poklic izbral. **Odp.**

ZAHVALE MISIJONARJEV

MIKEC S. ZVONKA - MOZAMBIK: Spoštovani vsi, ki se v domovini trudite in delate za misijone! Pred vrati je misijonska nedelja, ko se bomo kot Vesoljna Cerkev združili najprej v molitvi in prošnji. Misijonska nedelja nas vsako leto spominja in vabi, da smo misijonarji nebeškega Očeta. Mi, ki smo na "misijonskem terenu", če lahko tako rečemo, občutimo ta dan morda drugače, kot tisti, ki ste na drugi strani sveta. Vendar vsi smo poklicani, da smo misijonarji Očeta, ki nas ljubi in želi, da bi se vsi ljudje srečali z Božjo usmiljeno ljubeznijo.

Ob Misijonski nedelji se rada najprej zahvalim Bogu, da me je poklical, da daje moči in zdravja, da sem lahko misijonarka tam in tako kot on želi. Od otroških let sem sanjala, da bom šla med "črnčke", da jih bom učila ... da bom z njimi ... in res, to je misijonsko poslanstvo, biti z njimi ... da začutijo, da jih po meni Bog ljubi in da jim želi dobro.

Vedno bolj, ko premišlujem o smislu našega poslanstva, si odgovarjam, da je tudi kaplja v morju pomembna, saj je tudi morje iz mnogih kapelj ... Ko sem srečala na tisoče otrok v naših šolah (mnogi med njimi so muslimani ali pripadniki raznih sekt), sem občutila, da želijo biti srečni in so željni, da jim nekdo pokaže vir prave sreče ... Kot pravi papež, v mnogih krajih se začne evangelizacija z vzgojnimi dejavnostmi, katerim misijonar posveti trud in čas, kot usmiljeni vinogradnik Evangelija, s potrpežljivostjo, da čaka sadove po mnogih letih počasne formacije. Ja, to je naše delo, potrpežljivo čakanje, da se bodo rodili tudi sadovi, ki jih bodo pobirali za nami drugi ... Mi smo le sejalci.

Pri tem sejanju pa nam tudi vi v zaledju zelo pomagate: molitev je naša moč in vse, kar naredite, da se uresničujejo nešteti projekti, s katerimi podprete naše misijonsko delo ... ne da se izraziti na papirju, kar se dogaja v srcu tistih, ki so deležni vaše dobrote. Marsikateri otrok bi vas močno objel, poljubil in se prisrčno

nasmejaj, da bi vam "ukradel" srce ... A tega smo deležni mi na vaš račun.

Spoštovani misijonski sodelavci, Bog lonaj vam za vse. Z nami ste misijonarji Očeta! Naj vam Bog bogato poplača. V molitvi pa se te dni še posebej zahvaljujem tudi jaz za vse vas. S prisrčnimi misijonskimi pozdravi!

S. BOGDANA KAVČIČ – BURUNDI: Te dni sem dobila sliko, ki mi veliko govori. Na železniški postaji stoji mali fantek, star približno štiri leta, pred sprevodnikom v uniformi. Fantek drži v roki kovček, skoraj večji od njega. Pa pravi sprevodniku: »Oprostite gospod, kje je vlak za boljši svet?« ... Sveti Duh nas potiska naprej v iskanju tega vlaka za tiste, ki izgubljajo upanje. Mesec oktober je tako lep, posejan z mnogimi, simpatičnimi svetniki, ki so kot poti, ki nas popeljejo na praznik vseh svetih, pot za nas vse. Res hvaležna za vse in vsem.

KATARINA TOMC – MOZAMBIK: Iskrena hvala vsem vam, ki darujete za misijone. Kar težko si človek predstavlja, kako hudo je pri nas v Afriki, če ne priteče voda iz pipe ne danes ne jutri in je treba zgodaj zjutraj iti ponjo do vodnjaka, ki je za nekatere tudi več kilometrov daleč. Premalo se zavedamo, kakšna dobrina je voda, ki si jo natočimo po mili volji. Bodimo hvaležni Bogu za ta čudoviti dar.

**MOLITEV K ZAVETNICI MISIJONOV,
SVETI TEREZIJJI DETETA JEZUSA**

Sveta Terezija, k tebi se obračam,
pomagaj mi s svojo priprošnjo,
da bom luč, veselje in upanje vsem,
s katerimi se srečujem
in naj ne pozabim nikogar širom sveta,
ki je v stiski in potrebuje pomoči in molitve.
Prosi tudi zame. **Amen.**

MISIJONSKA MOLITVENA ZVEZA (MMZ)

Ko se v življenju srečujemo z različnimi stiskami in težavami, z boleznimi in nesrečami, navadno pomislimo na Boga in ga prosimo za pomoč. Molitev nas kot nevidna roka ponese k njemu, da nas potolaži in nam vlije poguma. Povezuje nas tudi z drugimi ljudmi po vsem svetu, ki potrebujejo in prosijo pomoči. Te nevidne nitke, ki nas vodijo drug k drugemu in do Boga, ustvarjajo močno mrežo povezanosti in zaupanja, mrežo varnosti. Varna mreža molitve oz. molitvena zveza pomaga misijonarjem in ljudem v misijonih, da v težavah ne omahnejo, ampak jih nežno objame in opogumi. Daje jim upanja in zaupanja, da bodo zmogli z božjo in našo pomočjo.

Molivci, ki kličemo blagoslova na delo misijonarjev, smo združeni v Misijonsko molitveno zvezo. Vsak dan od ponedeljka do petka se ob molitvi ene desetke misijonskega rožnega venca v mislih srečujemo in pletemo nitke povezanosti z misijonarji in ljudmi na različnih celinah, kar simbolno prikazujejo barve jagod misijonskega rožnega venca:

- ✓ v ponedeljek molimo za Afriko – zelena barva
- ✓ v torek molimo za Ameriko – rdeča barva
- ✓ v sredo molimo za Evropo – bela barva
- ✓ v četrtek za Oceanijo in Avstralijo – modra barva
- ✓ v petek molimo za Azijo – rumena barva

V letu 2017 smo vseslovensko srečanje združili s praznovanjem 30-letnice akcije MIVA 23. julija pri Mariji Pomagaj na Brezjah in pred slovesnim bogoslužjem imeli misijonsko molitveno uro.

Vabimo vas, da se pridružite naši molitvi in postanete član Misijonske molitvene zveze. Vašo odločitev lahko sporočite v Misijonsko središče Slovenije po telefonu (01/300-59-50) ali po elektronski pošti (missio@rkcs.si).

POROČILO

o nabirki na misijonsko nedeljo 2016

Na misijonsko nedeljo Vesoljna Cerkev vso nabirko zbere pri Svetem Sedežu, natančneje pri Papeški družbi za širjenje vere. Tam vse leto zbirajo prošnje misijonarjev iz vseh misijonskih dežel. Zbrane darove po načelu solidarnosti razporejajo glede na potrebe in količino zbranih darov.

V Cerkvi na Slovenskem smo v letu 2016 zbrali **279.057,50** EUR. Ta sredstva so bila tokrat razporejena za misijonske potrebe v Kamerunu. Tamkajšnjim misijonarjem smo omogočili vrsto misijonskih projektov, naštejmo nekatere večje:

- V ŠKOFIJI ESEKA smo omogočili: delo katehistov in katehistinj, graditev župnijske cerkve v Biyouhi in graditev župnijske cerkve sv. Terezije v Bondjocku;

- V ŠKOFIJI KUMBO smo omogočili: delo katehistov in katehistinj, dokončanje župnijske cerkve Sv. Mateja v Mulumbi Ako; nov prezbitarij v župniji Sv. Kizita v Sabongari;

- V ŠKOFIJI MAMFE smo omogočili: delo katehistov in katehistinj, graditev samostana sester Brezmadežnega Marijinega srca v Manji; nov prezbitarij v župniji Božjega usmiljenja v Nkongli; graditev župnijske cerkve Svetega Duha v kraju Ntale; graditev prezbitarija v župniji Kokobuma, in drugo.

»Kar ste dobrega storili
nam *zamorčkom* – ljubi Bog
naj vam tisočkrat poplača
z blagoslovom svojih rok!«

(Glasilo »Zamorček«, januar 1942, str. 70).

KJE SO TRENUTNO SLOVENSKI MISIJONARJI?

AFRIKA

(11 držav, 26 misijonarjev)

BOCVANA

Žnidaršič Fani, OSU

BURUNDI

Burger Anka, HKL
Kavčič Bogdana, HKL

EGIPT

Zajtl Franc, SDB

KONGO DR

Karničnik Mojca, MJK

MADAGASKAR

Adamič Jože, CM
Kerin Tone, CM
Krmelj Janez, LJ
Mesec Janez, LJ
Opeka Pedro, CM
Strajnar Matevž, LAIK
Zanjkovič Marjeta, HMP

MALAVI

Podgrajšek Lojze, DJ

MOZAMBIK

Grm Tone, SDB
Mikec Zvonka, HMP
Tomc Katarina, LAIK

RUANDA

Hiti Vesna, HKL
Mlinarič Jože, SDB
Poljanšek Vilko, SDB

SLONOKOŠČENA OBALA

Bajec Pavel, KP
Bajec Ivan, KP
Starman Anica, FBS

UGANDA

Lisjak Danilo, SDB

ZAMBIJA

Mlakar Janez, DJ
Mujdrica Janez, DJ
Rozman Stanko, DJ

AZIJA

(5 držav, 6 misijonarjev)

JORDANIJA

Zadravec Milena, HMP

JAPONSKA

Kos Vladimir, DJ

KAZAHSTAN

Majetič Miha, OFMConv

KIRGIZIJA

Mihelčič Janez, DJ

TURČIJA

Kmetec Martin, OFMConv
Nose Veronika, HKL

IUŽNA AMERIKA

(6 držav, 8 misijonarjev)

BRAZILIJA

Kastelic Metka, HMP
Kociper Agata, HMP
Slivka Ana, FMM

ČILE

Koršič Mateja, OSU

FRANCOSKA GVAJANA

Delčnjak Hugo, OFM

KUBA

Ivančič Peter, SDB

MEHIKA

Čuk Barbara, FMM

PERU

Godnič Andreja, OSU

VZHODNA EVROPA

(3 države, 7 misijonarjev)

ALBANIJA

Gerkman Vida, HKL

RUSIJA

Ovtar Anton, CM
Sever Janez, DJ
Vlašič Anica, FMM

UKRAJINA

Meško Marta, MS
Sterle Jožica, MS
Peterlin Barbara, MS

SEVERNA AMERIKA

KANADA (med Inuiti)

Sever Dorica, FMM

SKUPAJ: 26 držav, 48 misijonarjev

»Treba je izstopiti iz svojih udobnosti
in se pogumno podati na obrobja,
kjer ljudje potrebujejo luč evangelija.«

(Iz letošnje papeževe poslanice)

**SKUPNO, VSESLOVENSKO PRAZNOVANJE
MISIJSKE NEDELJE 2017**

KDAJ? 22. oktobra 2017
KJE? župnija Nova Gorica - Kristus Odrešenik
PROGRAM: **15.00:** molitvena ura za misijone
16.00: slovesno bogoslužje pod vodstvom
koprskega škofa msgr. dr. Jurija Bizjaka

Lepo vabljeni!

**O Marija, Pomočnica,
bila si in boš nam ti!
Le sladkosti in blagosti
tvoja roka nam deli.**

**Čast Marije naj razlije
se po svetu krog in krog,
njo častimo in prosimo,
naj odreši nas nadlog!**

(Molitev k Mariji Pomočnici)

**»Nato sem slišal glas Gospoda,
ki je rekel:»Koga naj pošljem?
Kdo bo šel za nas?«**

Rekel sem:

»Tukaj sem, pošlji mene!««

(Iz 6,8)

**»Kdor se je pustil
pritegniti Božjemu glasu
in začel slediti Jezusu,
kmalu odkrije v sebi neustavljivo željo,
da bi ponesel evangelij svojim bratom
z evangelizacijo
in s služenjem v ljubezni.«**

(papež Frančišek)

**»Bogu sem hvaležen,
da me je poklical in mi dal pogum,
da sem klicu sledil.
Prav zanimiva je avantura življenja,
v katero nas Bog pošilja.
Danes se posebej zahvaljujem Bogu
za prehojeno pot doma in v misijonih.
Bog je čudovit, četudi je pot križeva.
Srečen sem, da sem to pot prehodil ...
Nič ni lepšega, kakor se dajati iz ljubezni do drugih.«**

(Misijonar in svetniški kandidat Andrej Majcen)

VIRI in AVTORJI

- ❖ Blagoslovi. Rimski obrednik. Slovenska škofovska liturgična komisija, Ljubljana, 1989.
- ❖ Stane Kerin (predlog za nagovor 1, uvod pred nabirko, misel po obhajilu 2)
- ❖ P. Jože Andolšek (uvodi v bogoslužje, očenaš, pozdrav miru, misel po obhajilu 1)
- ❖ P. Stanko Rozman (predlog za nagovor 2)
- ❖ Tone Ciglar: »Božji služabnik Andrej Majcen, vietnamski don Bosko 1904-1999«, Salve, Ljubljana, 2011.
- ❖ Papež Frančišek (misijonska poslanica 2017 in izbrane misli)
- ❖ Arhivi Misijonskega središča (molitve, misli, računovodski podatki o zbranih darovih)
- ❖ Misijonska obzorja (različne številke)
- ❖ Papeške misijonske družbe (uradna stran www.ppoomm.va)

Izdaja:	Misijonsko središče Slovenije
Odgovarja:	Matjaž Križnar, ravnatelj
Oblikovanje in tisk:	Salve d. o. o., Ljubljana, 2017
	(Za interno rabo)

KAKO LAHKO POMAGAM MISIJONARJEM?

- ✓ Z molitvijo in darovi na Misijonsko nedeljo;
- ✓ z darom za misijonska vozila (akcija MIVA ob Krištofovi nedelji in osebno);
- ✓ v adventu z akcijo »Otroci za otroke«;
- ✓ po božiču s Trikraljevsko akcijo (koledovanje);
- ✓ z botrstvom otrok iz misijonskih dežel (redni mesečni prispevek);
- ✓ z občasnimi darovi za posameznega misijonarja ali za lajšanje lakote otrok v njegovi oskrbi;
- ✓ z naročilom in branjem revije Misijonska obzorja;
- ✓ z molitvijo, še posebej kot člani Misijonske molitvene zveze;
- ✓ kot laiški misijonar za daljši čas (po temeljiti pripravi).

ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE NA:

Misijonsko središče Slovenije

Kristanova 1, 1000 Ljubljana

Tel.: 01/300-59-50

Fax: 01/300-59-55

E-pošta: missio@rkc.si

Spletna stran: www.missio.si

